

СЕКЦІЯ 3. ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Інноваційний менеджмент підприємства: теоретико- методологічний аспект
Аванесов С., магістр спеціальності «Менеджмент організацій» Національного фармацевтичного університету

Науковий керівник: Демченко Н.В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування Національного фармацевтичного університету

Надзвичайно швидкі зміни господарського середовища, пов'язані з посиленням конкуренції на локальних і глобальних ринках, скерували керівництво провідних компаній світу на стратегічне управління інноваційними процесами, запровадження нових організаційних форм інноваційної діяльності та пошук більш ефективних стимулів творчої активності працівників компаній.

В основі інноваційного менеджменту лежить розробка інноваційної стратегії і засобів її реалізації з метою забезпечення конкурентоспроможності фірми. Інноваційну стратегію підприємства визначають як комплексний план досягнення цілей підприємства за допомогою нових технологій, нових засобів та методів діяльності; певний алгоритм дій із впровадження нововведень у діяльність компанії.

Практикою напрацьовано кілька моделей стратегічного управління інноваційними процесами на підприємствах. Проаналізуємо їх. Проектна модель управління інноваційною діяльністю. Організаційною формою розроблення та реалізації нововведень на більшості українських підприємств є інноваційні проекти. Під останніми розуміють: – форму цільового управління інноваційною діяльністю; – процес здійснення інновацій – сукупність виконуваних у визначеній послідовності наукових, технологічних, виробничих, організаційних, фінансових і комерційних заходів, що приводять до інновацій; – комплект документів, що визначає процедуру і комплекс усіх необхідних заходів (у тому числі інвестиційних) щодо створення і реалізації інноваційного продукту і (або) інноваційної продукції; – систему стратегічних і тактичних завдань та орієнтирів, а також програм по їх досягненню, оформлених документально, які включають взаємопов'язані по фінансах, строках і виконавцях, однак достатньою мірою незалежні заходи з організації, фінансування, досліджень, будівництва, виробництва, маркетинга, спрямовані на розробку і комерціалізацію конкретної інновації;

Зауважимо, що управління інноваційною діяльністю з орієнтацією на конкуренцію і конкурентів у цілому передбачає одну з таких дій менеджерів: йти на випередження конкурентів; блокувати їх дії; кооперуватися з конкурентами, створюючи різного роду альянси. Стратегія випередження фокусується на створенні такої бази досліджень і розробок, яка дозволяє підприємству бути постійно на крок уперед у пропозиції первинних інновацій. Поки конкурент копіює один успішний продукт, компанія виводить на ринок новий.

Українські вчені розглядають управління інноваційною діяльністю як складову менеджменту сучасного підприємства, що охоплює планування, організування та стимулювання інноваційної діяльності, реалізацію інноваційних проектів, розрахованих на отримання конкурентних переваг і зміцнення ринкових позицій підприємства [1-3].

Система управління інноваційною діяльністю, як і будь-яка інша система на підприємстві, є складовою загальної системи управління організацією (рис. 1).

Завданням інноваційного менеджменту є ефективне управління процесом розроблення, впровадження, виробництва та комерціалізації інновацій з узгодженням відповідних рішень з системами управління операційною (виробничою), маркетинговою, фінансовою і кадровою діяльністю

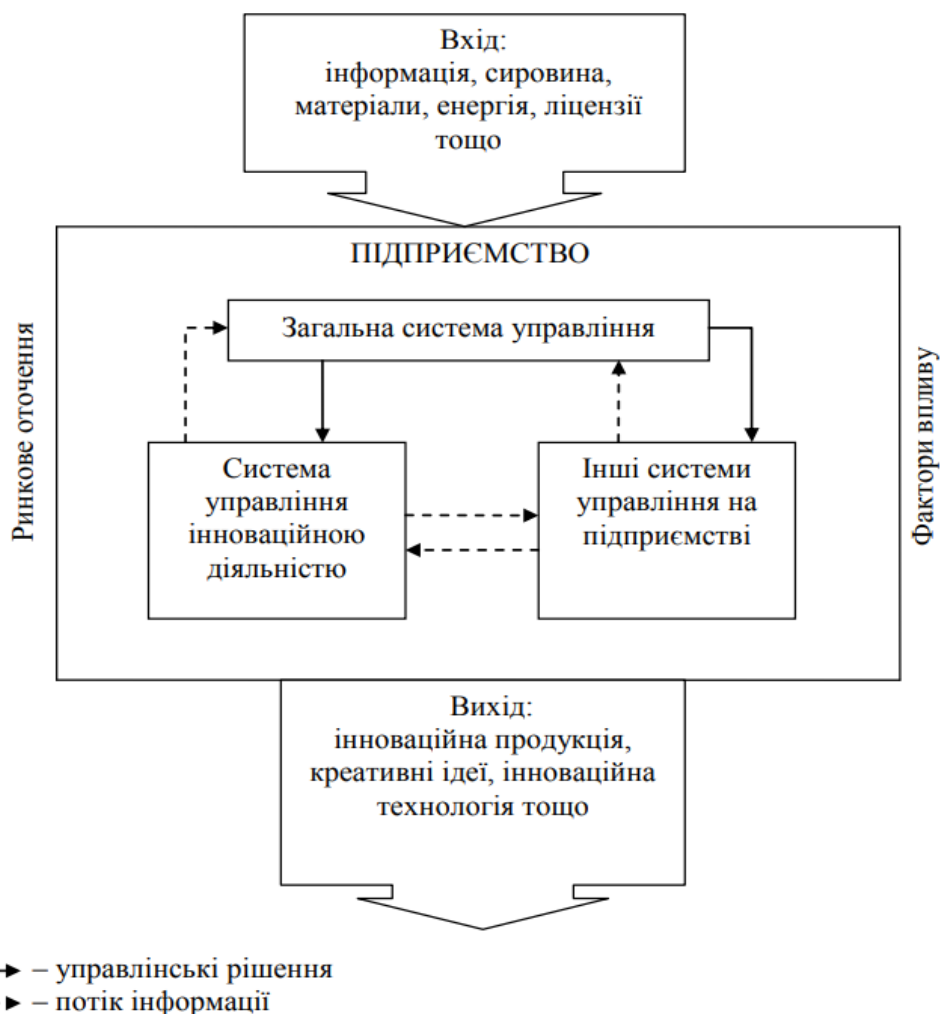

Рис. 1. Система управління інноваційною діяльністю як складова загальної системи управління підприємством [3]

Взаємодія системи управління інноваційною діяльністю з іншими системами управління підприємства наведена на рис. 2. Керівники маркетингової діяльності надають інформацію про стан і тенденції розвитку ринку товарів, послуг і технологій. Якщо деякі елементи в системі нездатні виконувати поставлені завдання, відділ кадрів підбирає більш досвідчених працівників. Далі всі питання, пов'язані з дослідженнями, узгоджуються з керівниками системи управління фінансовою діяльністю.

Злагоджена та гармонійна робота всіх систем підприємства, які виступають як компоненти однієї системи, забезпечує організації досягнення визначених завдань.

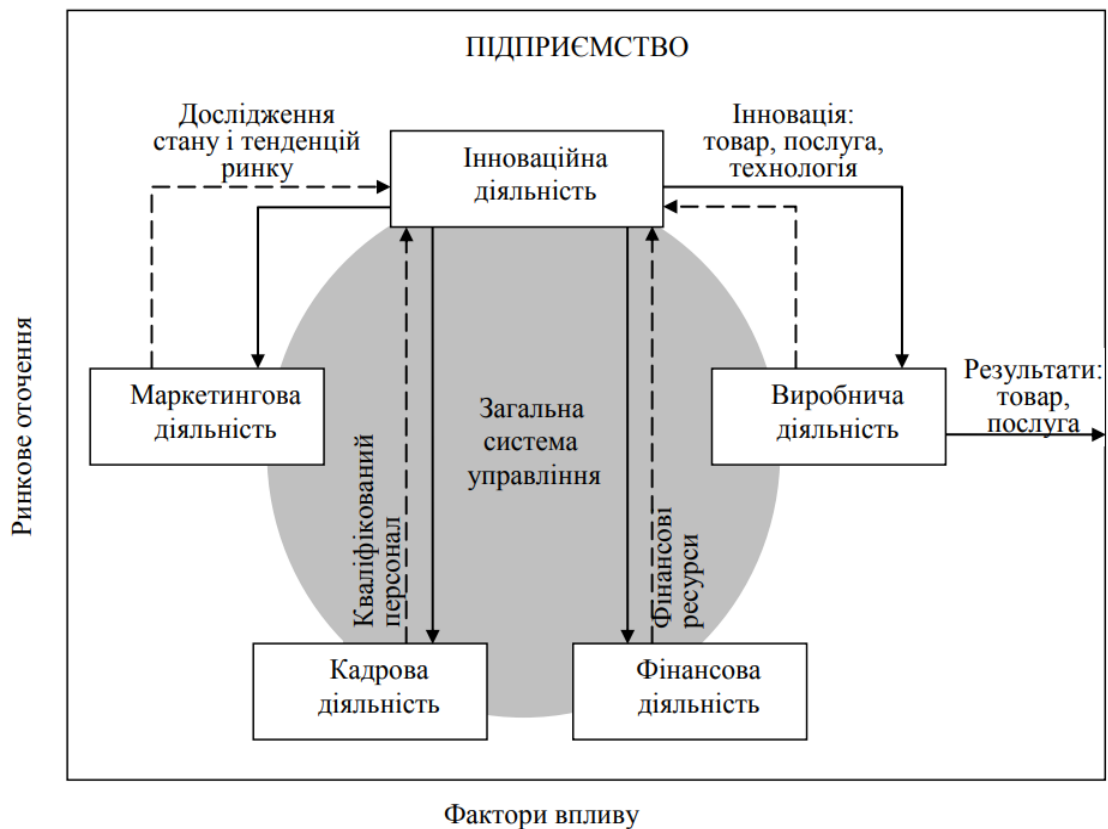

Рис. 2. Взаємозв'язок системи управління інноваційною діяльністю з іншими системами управління на підприємстві [3, с.12]

Список літератури:

1. Козловський В. О. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. / В. О. Козловський. – Вінниця: ВНТУ, 2011. – 210 с.
2. Дудар Т. Г. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. / Т. Г. Дудар, В. В. Мельниченко. – К.: Центр навчальної літератури, 2011. – 256 с.
3. Стадник В. В. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. / В. В. Стадник, М. А. Йохна. – К.: Академвидав. – 2006. – 464 с.
4. Князь С.В., Комарницька Н.М. Місце та роль інноваційного менеджменту в системі управління підприємством // Вісник соціально-економічних досліджень, 2014 рік, випуск 3 (54). - С. 120 - 123

Стратегія інноваційного розвитку підприємств деревообробної галузі
Алькема В.Г., д.е.н., професор, завідувач кафедри управлінських технологій
Університету економіки та права «КРОК»
V_alkema@i.ua

Питання стратегічного управління інноваційним розвитком промислових підприємств постійно перебувають у колі інтересів науковців і практиків. Теоретичним аспектам цієї проблематики присвятили наукові праці вітчизняні вчені: Ю. Великий [3], В. Луньова [4], Л. Некрасова [5], Л. Семенова [6], Сумця О. [7], Л. Шафієва [8] та інші. У роботах цих авторів висвітлено різні аспекти формування та реалізації стратегії